

Şeyma Daldalı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.11.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Boşluk

Omuzlar bir ağırlıkla öne eğildi.
Bir anda tonlarca yük kondu.
Kovmaya çalıştın, gitmedi.
Bekledin, azalmadı aksine çoğaldı.
Kalbine oturdu, acıttı.
Boğazında bitti kanattı.
En önemlisi güvendin.
Boştan yere yitirdin.
Acıyla yaşadın...
Belki avutsun diye ağladın.
Geçmedi.
Tüm duygunu kaybettin
Gitmedi.

Şeyma Daldallı

Gölge

Şehirde koca yalnızlık!
Adım adım çoğalıyor.
Bir gölge misali
Her an ensemizde dolanıyor.
Ey güneş...
Durma tepede,
İn ki çoğalsın karanlıklar.
Gölgelerden saklanılacak yerler
Yalnız yine gölgeler.
Bilirim, aydınlığın ile yaşıyoruz.
Ancak unutma!
Aydınlığınla kararıyoruz da.
Dağlar duyursun iniltimi!
Ben artık kararmak istemiyorum.
Zifiride kalmış toplum içinde,
Işığın giremediği zihinler
Etrafımızı sarmışken,
Karanlığı istemiyorum.
Ya kal, zihinler arınsın.
-Ki bu imkansız.-
Ya da çekil gölgeler azalsın.

Şeyma Daldallı

His

Köprü, insan ve yansıma.
Çalan bir mızıkadan çıkan
Gizli bir tümce gibi saklanıyor gölge.
Hangi taraftan bakarsan bak güneş yönünü çeviriyor.
Bulutlar niçin dizilmiş böyle?
Bir ipin üstünde cambazlık edercesine.
Akımla beraber bir şeyden kaçır gibi gidiyorlar.
Tutunamayan zaman doğuyor onunla beraber.
Mütemadiyen bir döngüye karışıyor.
Ve köprü,
O taşın kuleyle çevrili sütun parçaları
Aslında havada dolanan buluttan daha yumuşak.
Dokunmak anlamak değildir ya her zaman
Görmenin anlamak olmadığı gibi, dokunmadan bilmek.
Bir nimettir bilersen sen, kalbinle görürsen.
Taş taşsa kendine taş senin için değil sertliği.
Elinden alınmadı algı damarları.
Taşın gir bak en derinine.
Bulursun orada senin için yazılmış bir hece.

Şeyma Daldallı

Kayıp

Beyazı kimliğinde özenle taşır bulut.
Gece çekilir gökten kişiliği kaybolmasın diye.
Kaçar siyahın en koyulmuş hallerinden.
Ve kaçmaca kovalamacaya dönüşür birden.
Siyah, soluksuz kovalar yorgun beyazı
Yorucu olan bu ilerleyiş
Bırakır sonunda kendini pes edişe.
Durulur beyaz, karışır siyah.
Ancak gri oluşmaz bu şiddetli çarpışmadan.
Beyaz kaçışır, siyah durulur.
Ortada ise tek renk kalır.
O da ardında görünmez izler bırakır.

Şeyma Daldallı

Küs

Kağıt küskün,
Kalem yılmış.
Parmaklar ölü bir bedene ait.
Hiçbir şey eskisi gibi değil.
Etrafta anıların cesetleri kokuyor.
Pervasızca geçen zaman
Kendi dışındaki her şeyi mahvediyor.

Şeyma Daldallı

Merkez

Kışta kalmış kalpler
Daima buzla kaplıdır.
Böylelikle duygular görünmez.
Buz şeffaf bir kalkandır.
Kalp ve buz yan yana
Buz kalbi kaplayan bir yara
Olanaksızdır içeri girilmesi
Ve ziyadesiyle oradan çıkılması.
Beyin kalbin buzundan etkilenmiştir.
Her nefesinden buğu çıkar dışarı.
Bir ürpertiyle geçer yanından hüznün.
Beyin hüznün ana merkezidir...

Şeyma Daldallı

Sükut

Susuyorsun ve susuyorum.
Dilimde bağıramadıklarım kalıyor.
Boğazımda takılan bu çığırış
Her defasında ince bir yoldan
Göğsüme inip oraya kuruluyor.
Bastıramıyorum.
İçimde kalan kırıntılar
Bir nebze rahatlarım umuduyla
Vicdanımda bir sızıyla çalıyor.
Bu yüzden susmamalısın.
Sen sessizken, ben kelimeyi...
O bir aşkla bağlandığım kelimeyi
Çıgıllarımla sindirmeye çalışıyorum.
Bu sessizlikte canımı yakıyorum.
Mızrak geçiyor duygularımdan
Haykıramıyorum.
Silim susuyor, duygularım kanıyor.
Sessizliğim çok şey anlatıyor.

Şeyma Daldallı